

til at bevilge Beløbet, og derved vil, sagde det ærede Medlem, Regeringen overlade til Fremtiden at afgøre, hvad der mere skal anvendes til dette Formaal. Det ærede Medlem Hr. Rode fortsatte derefter: „Hvis Regeringen derimod gennemfører Kaserneloven, binder den Fremtiden, tvinger Fremtiden til denne Anvendelse, ogsaa hvis Fremtiden, saaledes som den giver sig Udtryk i dette Ting, vil finde, at det er en skadelig Anvendelse. Man vil være bundet til Loven med de Vanskeligheder, Landstinget er i Stand til at gøre“. Overfor denne Betragtning vil jeg anføre det, som „Social-Demokraten“ meget rigtigt skriver i den Artikel, jeg citerede før, Artiklen af 5. August: „Hærlovene hænger sammen med denne Lov, og uden Garnisoner m. v. kan man ikke oprette Hæren, saaledes som Loven paabyder det.“ Det er jo fuldkommen rigtigt; da Hærloven forudsætter en delvis Omlægning af Tropperne, maa der nødvendigvis anlægges nogle nye Øvelsespladser og bygges nogle enkelte Kaserner, samtidig med at man sælger de Kaserner og nedlægger de Øvelsespladser, man ikke faar Brug for i Fremtiden. Og en Forudsætning for de nye Love, som indskrænker Troppernes Antal betydeligt, er, at der anskaffes nye Vaaben og Udrustning til Tropperne, Rekylgøveværer og Haandvaaben for Fodfolket, mere tidsmæssige Vaaben til Artilleriet og endvidere et forbedret Flyvemateriel; hertil sigter Bevillingen af de 30 Mill. Kr., som fordeles med 3 Mill. Kr. aarlig i 10 Aar. Disse Bevillinger er et Led i en udtrykkelig Forudsætning for hele Ordningen, og de maa derfor fastlægges ved Lov ligesom selve Ordningen; piller man dem bort, bliver det hele meningsløst. Det ærede Medlem Hr. Rode siger, at ved en Lov som denne binder man Fremtiden. Ja, man binder Fremtiden, som man binder den ved enhver anden Lov: denne Lov gælder, indtil den ved en anden Lov er ændret. Det ærede Medlem siger videre, at man vil være bundet til Loven med de Vanskeligheder, Landstinget vil være i Stand til at gøre. Ja, naturligvis, Forfatningen gælder for Militærlove, som den gælder for alle Love, og den Forfatning, der gælder for Militærlove som for andre Love, er den almindelige Valgrets Forfatning, det er den Forfatning, som det ærede Medlem Hr. Rodes Navn staar under, den Forfatning, som det ærede Medlem for 7 Aar siden var meget glad og stolt over at have været med til at underskrive. Jeg gaar for øvrigt ud fra, at det

ærede Medlem og de andre Ministre, som den Gang underskrev, har bevaret denne Stolthed endnu. Jeg er ikke i Tvivl derom; hvis man vil begive sig ud i Forhallen og gaa hen og løfte Dækket over Pagtens Ark, over Sølvskrinet, vil man se, at Navnene vender stadig frejdigt opad til Amin-delse om, hvem der nok vil bevare Æren for Gennemførelsen af denne Forfatningsforandring.

Militærlovene er altsaa en Helhed, og i denne er det foreliggende Forslag et Led. Derfor maa det ogsaa vedtages, ellers kan man, som „Social-Demokraten“ meget rigtigt bemærker, ikke oprette Hæren, saaledes som det er foreskrevet i Forsvarslovene. Man kan være Modstander af den nye Militærordning, og denne Modstand er motiveret under de meget langvarige Forhandlinger, som Rigsdagen førte i denne Sommer; men efter disse meget lange Forhandlinger har Rigsdagen truffet sin Afgørelse, og denne Afgørelse opfordrer jeg herved paa mit Partis Vegne dette høje Ting til at bekræfte gennem Vedtagelsen af dette Forslag, der er et nødvendigt Led i den samlede Militærordning.

L. Rasmussen: Ved Forelæggelsen af det Forslag, vi her har til Behandling, udtalte Forsvarsministeren, at det var det tidligere her i Rigsdagen forelagte Forslag, der blev forelagt paa ny, med Undtagelse af Ekspropriationsbestemmelsen, der var udeladt. Men der er dog her det mærkelige, at det i Virkeligheden er første Gang, vi har dette Lovforslag til første Behandling her i Tinget. Nu har Venstres Ordfører lige udviklet, at dette Lovforslags Gennemførelse var en aldeles nødvendig Betingelse for, at man overhovedet kunde gennemføre Militærordningen. Det maa imidlertid Regeringen have glemt, da den forelagde Militærlovforslagene i Sommer. Det Forslag, her foreligger, fremkom paa den mærkværdige Maade, at man i Udvalget stillede et Ændringsforslag i Form af et helt nyt Lovforslag, fordi enten Regeringen eller Venstres og de Konservatives Medlemmer i Militærkommissionen havde glemt at udarbejde et saadant Forslag. Det er derfor første Gang, vi har Lovforslaget til Behandling.

Nu sagde Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at da Protesten fra det radikale Venstre og Socialdemokratiet fremkom i Anledning af Ekspropriationsbestemmelsen, da man krævede Lovens Stadfæstelse udsat, indtil der havde været afholdt Valg, vakte det Forbavselse, men